

Unii Europejskiej dały wynik ujemny, okres ten wynosi 12 miesięcy;

- 4) właściciel gospodarstwa złoży pisemne oświadczenie, że zwierzę lub zwierzęta przeznaczone do handlu spełniają wymagania, o których mowa w pkt 3.

2. Wymogu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do zwierząt objętych programem monitorowania zakażeń zwierząt oraz zapobiegania chorobom zakaźnym zwierząt i zoonozom lub biologicznym czynnikom chorobotwórczym wywołującym te choroby i ich zwalczania zapewniającym równoważny status zdrowotny tych zwierząt.

3. Niewykastrowane barany przeznaczone do hodowli mogą być przedmiotem handlu, jeżeli:

- 1) pochodzą z gospodarstwa, w którym nie stwierdzono brucelozy (*B. ovis*) w okresie 12 miesięcy poprzedzających wysyłkę;

2) przebywały w gospodarstwie, o którym mowa w pkt 1, przez 60 dni poprzedzających ubój;

3) przeszły, z wynikiem ujemnym, test serologiczny w kierunku brucelozy (*B. ovis*) w okresie 30 dni poprzedzających ubój albo spełniły inne wymagania w tym zakresie określone w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

⁴⁾ Przepisy wydane na podstawie art. 15 dyrektywy 91/68/EEC z dnia 28 stycznia 1991 r. dotyczącej wpływu warunków zdrowotnych zwierząt na handel owcami i kozami w obrębie Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 046 z 19.02.1991, z późn. zm.).

1513

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 2 czerwca 2004 r.

w sprawie trybu powoływania i organizacji oraz orzekania komisji orzekającej w przedmiocie niezdolności diagnosty laboratoryjnego do wykonywania czynności diagnostyki laboratoryjnej lub ograniczenia w wykonywaniu tych czynności

Na podstawie art. 15 ust. 8 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej (Dz. U. Nr 100, poz. 1083, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych powołuje, w drodze uchwały, komisję orzekającą w przedmiocie niezdolności diagnosty laboratoryjnego do wykonywania zawodu lub ograniczenia w wykonywaniu ściśle określonych czynności diagnostyki laboratoryjnej ze względu na stan zdrowia, zwaną dalej „komisją”.

2. Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych powołuje komisję, jeżeli stwierdzi, że istnieje uzasadnione podejrzenie o niezdolności diagnosty laboratoryjnego do wykonywania zawodu lub ograniczenia

w wykonywaniu ściśle określonych czynności diagnostyki laboratoryjnej ze względu na stan zdrowia.

3. Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych ustala skład komisji i wyznacza jej przewodniczącego.

4. Członkiem komisji nie może być lekarz:

- 1) który został zawieszony w prawie wykonywania zawodu albo ograniczony w wykonywaniu określonych czynności medycznych;
- 2) wobec którego została orzeczona przez sąd lekarski kara upomnienia lub nagany;
- 3) który jest małżonkiem lub krewnym albo powinowatym do drugiego stopnia diagnosty laboratoryjnego, którego dotyczy postępowanie;
- 4) który pozostaje wobec diagnosty laboratoryjnego w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.

5. Jeżeli podstawą wszczęcia postępowania jest uzasadnione podejrzenie niezdolności diagnosty labo-

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 maja 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 106, poz. 1131).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 171, poz. 1663 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959.

ratoryjnego do wykonywania zawodu, spowodowanej zaburzeniami psychicznymi, chorobą psychiczną, narkomanią lub alkoholizmem, w skład komisji powołuje się co najmniej dwóch lekarzy specjalistów z dziedziny psychiatrii.

§ 2. 1. Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych zawiadamia niezwłocznie diagnostę laboratoryjnego o wszczęciu postępowania wobec niego, powołaniu komisji oraz jej składzie.

2. Diagnosta laboratoryjny, którego dotyczy postępowanie, może złożyć wniosek o wyłączenie członka komisji z przyczyn wymienionych w § 1 ust. 4.

3. Jeżeli Krajowa Rada Diagnostów uzna wniosek, o którym mowa w ust. 2, za uzasadniony, wyłącza ze składu komisji osobę, o której mowa we wniosku, oraz wyznacza na jej miejsce inną osobę.

§ 3. 1. Pracami komisji kieruje przewodniczący komisji, który w szczególności:

- 1) wyznacza termin pierwszego posiedzenia komisji i zaznaja jej członków ze sprawą, w której prowadzone jest postępowanie i ma być wydane orzeczenie;
- 2) występuje do właściwych podmiotów o przekazanie dokumentacji niezbędnej do wydania orzeczenia;
- 3) zawiadamia diagnostę laboratoryjnego, którego dotyczy postępowanie, o czasie i miejscu stawienia się przed komisją.

2. Termin stawienia się diagnosty laboratoryjnego przed komisją powinien być tak wyznaczony, aby między doręczeniem mu zawiadomienia a dniem stawienia się przed komisją upłynęło co najmniej 14 dni.

§ 4. 1. Diagnosta laboratoryjny, którego dotyczy postępowanie, może wskazać diagnostę laboratoryjnego lub lekarza, niebędących członkami komisji, jako swojego męża zaufania.

2. Mąż zaufania ma prawo uczestniczyć we wszystkich czynnościach komisji, z wyjątkiem głosowania i wydania orzeczenia.

§ 5. 1. Komisja wydaje orzeczenie na podstawie przeprowadzonego badania lekarskiego oraz zgromadzonej dokumentacji medycznej.

2. Komisja może skierować diagnostę laboratoryjnego na niezbędne badania lub obserwację w publicznym zakładzie opieki zdrowotnej, z wyłączeniem zakładu zatrudniającego diagnostę, którego postępowanie dotyczy.

3. W razie usprawiedliwionego niestawiennictwa diagnosty laboratoryjnego przed komisją lub na badania lub obserwację w zakładzie opieki zdrowotnej przewodniczący komisji ustala nowy termin rozpatry-

wania sprawy przez komisję lub nowy termin badania bądź obserwacji w zakładzie opieki zdrowotnej.

4. Przewodniczący komisji uzgadnia termin niezbędnych badań lub obserwacji w zakładzie opieki zdrowotnej oraz powiadamia diagnostę laboratoryjnego o terminie i miejscu ich wykonania z zachowaniem warunku, o którym mowa w § 3 ust. 2.

§ 6. W przypadku nieusprawiedliwionego niestawiennictwa diagnosty laboratoryjnego przed komisją i po dwukrotnym wezwaniu diagnosty laboratoryjnego do stawienia się przed komisją, komisja sporządza protokół i przesyła go niezwłocznie wraz z zebraną dokumentacją medyczną Krajowej Radzie Diagnostów Laboratoryjnych.

§ 7. Jeżeli diagnosta laboratoryjny bez usprawiedliwionych przyczyn odmawia poddania się wyznaczonym badaniom lub obserwacji, przewodniczący komisji powiadamia o tym niezwłocznie Krajową Radę Diagnostów Laboratoryjnych oraz przesyła w załączeniu kopię protokołu przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego wraz z zebraną dokumentacją medyczną.

§ 8. 1. Komisja wydaje orzeczenie w przedmiocie niezdolności diagnosty laboratoryjnego do wykonywania zawodu lub ograniczenia wykonywania określonych czynności diagnostyki laboratoryjnej na podstawie przeprowadzonego badania i zgromadzonej dokumentacji medycznej.

2. Komisja powinna wydać orzeczenie nie później niż w terminie trzech miesięcy od dnia jej powołania.

3. W uzasadnionych przypadkach, gdy wydanie orzeczenia w terminie, o którym mowa w ust. 2, nie jest możliwe z uwagi na niezakończenie dodatkowych badań lub obserwacji w zakładzie opieki zdrowotnej, komisja wydaje orzeczenie niezwłocznie po ich zakończeniu.

4. W orzeczeniu dotyczącym ograniczenia diagnosty laboratoryjnego w wykonywaniu ściśle określonych czynności medycznych komisja określa rodzaj tych czynności.

§ 9. 1. Orzeczenie komisji zapada większością głosów. Członek komisji, który ma odrębne zdanie, może je złożyć na piśmie wraz z uzasadnieniem, które dotacza się do protokołu.

2. Orzeczenie podpisują wszyscy członkowie komisji.

§ 10. Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych doręcza niezwłocznie odpis orzeczenia komisji diagnosty laboratoryjnego, którego dotyczy postępowanie, i jego mężowi zaufania.

§ 11. Z prowadzonego postępowania wyjaśniającego komisja sporządza protokół, który zawiera:

- 1) oznaczenie miejsca i czasu posiedzenia komisji;
- 2) imiona i nazwiska członków komisji;

- 3) imię i nazwisko badanego diagnosty laboratoryjnego oraz sposób stwierdzenia jego tożsamości;
- 4) wyjaśnienia okoliczności, które spowodowały przeprowadzenie badań dodatkowych lub obserwacji w zakładzie opieki zdrowotnej;
- 5) orzeczenie komisji wraz z uzasadnieniem;
- 6) podpisy członków komisji.

§ 12. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem i ze zgrupowaną dokumentacją medyczną oraz z protokołem prowadzonego postępowania komisja niezwłocznie przekazuje Krajowej Radzie Diagnostów Laboratoryjnych.

§ 13. Po wydaniu orzeczenia dokumentację medyczną uzyskaną w związku z badaniem lub obserwa-

cją diagnosty laboratoryjnego w przypadku, o którym mowa w § 5 ust. 2, komisja zwraca do zakładu opieki zdrowotnej, w którym została sporządzona.

§ 14. Komisja ulega rozwiązaniu z dniem podjęcia przez Krajową Radę Diagnostów Laboratoryjnych uchwały o zawieszeniu prawa wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego lub ograniczenia wykonywania określonych czynności diagnostyki laboratoryjnej albo o umorzeniu postępowania.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: w z. *J. Hausner*

1514

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 3 czerwca 2004 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o podatku od spadków i darowizn

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 718, z 2001 r. Nr 46, poz. 499, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 65, poz. 595 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. Nr 45, poz. 207), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 28 grudnia 1989 r. o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady opodatkowania (Dz. U. Nr 74, poz. 443),
- 2) ustawą z dnia 29 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. Nr 85, poz. 428),
- 3) ustawą z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 133, poz. 654),
- 4) ustawą z dnia 7 listopada 1996 r. o zmianie ustawy o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. Nr 152, poz. 721)

— ujętych w obwieszczeniu Ministra Finansów z dnia 7 lutego 1997 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. Nr 16, poz. 89),

- 5) ustawą z dnia 22 sierpnia 1997 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. Nr 139, poz. 932 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1118),
- 6) ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926),
- 7) ustawą z dnia 2 marca 2000 r. o zmianie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 22, poz. 270),
- 8) ustawą z dnia 22 grudnia 2000 r. o zmianie niektórych upoważnień ustawowych do wydawania aktów normatywnych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 120, poz. 1268),
- 9) ustawą z dnia 11 stycznia 2001 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 8, poz. 64),
- 10) ustawą z dnia 28 października 2002 r. o zmianie ustawy o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. Nr 200, poz. 1681),
- 11) ustawą z dnia 27 czerwca 2003 r. o utworzeniu Wojewódzkich Kolegiów Skarbowych oraz o zmianie niektórych ustaw regulujących zadania i kompetencje organów oraz organizację jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych (Dz. U. Nr 137, poz. 1302),